

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

6TE ÅRG.

DEN 29 JANUARI 1905.

N^O 18

Återgiftande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Per Ekström. — "Edvin Ås och lilla Lizzie Svan" af Sture Stig. — Ny president i Skånska hofrätten. — Illustreradtt allehanda från skilda delar af landet. — Litterära Grönlandsfarare. — Det stora fjällraset i Norge. — Det uppseendeväckande Shakspearefyndet i Lund. — Till händelserna i St Petersburg. — Senaste bilder till krigshändelserna i Östasien. — Tvenne ministärskiften. — Tre utländska kvinnoporträtt för dagen. — Veckans porträttgalleri. — Ny chef för kommerskollegium.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1905.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PER EKSTRÖM.
KONSTNÄR.

PER EKSTRÖM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Per Ekström har denna vecka öppnat en utställning af sina arbeten i Konstföreningens lokal i Stockholm.

E. är icke blott en af våra mest produktive målare, utan han är också en af våra allra förnämsta — men ändå föga känd af den stora publiken. Det kommer sig af hans tillbakadragenhet, hans öfverdrifna blygsamhet. Född på Öland 1844, var E. 1866—71 elev vid konstakademien i Stockholm, vann k. medaljen 1875 och reste till Paris 1876. Där arbetade han med järnflit och målade sommar och vinter ute i naturen. På 1889 års världsutställning erhöll han medalj, reste sedan hem och bosatte sig i Göteborg, men vistades också på Öland från hvars hedar han upptog många motiv. E. är representerad i Nationalmuseum, Göteborgs museum, Kristiania nationalgalleri, o. s. v.

Han är i sin konst lyriker af djupt drömmande skaplynnne. Han fäster sig sällan vid detaljerna, utan vid själfva den poetiska stämningen i det hela, och det är den han tolkar, antingen han låter solen glänsa morgonröd eller månen sila sitt obestämda skimmer öfver landskapet, antingen träden spegla sig i vattnet eller slätten ligger i vinter-

ettermiddagens ödslighet. Ljusverkningen är alltid det förhärskande i hans sällsynt personliga konst.

FRÅN PER EKSTRÖM-UTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM.

Vid reproduceringen i svart och hvitt af en målning går gifvetvis alltid mycket af det bästa förloradt. Särskildt är detta fallet med Per Ekströms verk, hvilkas förnämsta charme ligger i färgstämningens mjukhet. Vi ha dock i detta sammanhang velat återgifva åtminstone ett af konstnärens arbeten, att läsaren må få någon föreställning om den tonart, i hvilken de i allmänhet äro komponerade.

EDVIN ÅS OCH LILLA LIZZIE SVAN.

En sorgmodig kärlekshistoria, berättad för HVAR 8 DAG af STURE STIG.

”Det är impertinent, det är en fräckhet utan like! Göra inbrottsstöld i min egen socken, knappt en halfmil från mitt boställe, och det åtta dagar i rad!”

Det är den borgerliga lagens högste väktare i häradet, herr kronolänsmän F. Aspman, som så talar vid hvardagssupen hos patron Hugo Gerell, och bordsällskapet uttrycker sitt bifall till hans visa ord. Men kanske bör jag, innan vi gå vidare, utbedja mig äran att presentera societeten.

Ära den som äras bör! Värden först, patron Gerell, 40 år, landtbrukare af rang, fet, rättfram, godlynt, med drag af despot; fru Emilie Gerell, ännu vid 34 år vacker och behaglig, ehuru med väl mycket rundade former, snäll husmoder, fryntlig och rask; fröken Lizzie Svan, guvernant, 20 år, en skär, nyutslagen blomma på rank stjälk, kanske en smula för elegant i dräkt och skick, men ”söt och rar”; mitt eget robusta jag — åldern behöfver jag ej skriva en hvar på näsan, då jag är en väl konserverad ungarl med undantag af den rörargliga ”månen” på min hjässa —, landtmätare och för tillfället inackorderad på Vallsnäs, patronens egendom, (på lediga stunder fuskar jag också en smula med litterär verksamhet, som herrskapet redan torde funnit) — Edvin Ås, 21 år, bokhållare på stället och fruns systerson, med röda kinder, sorgligt obetydliga mustascher, en kroppshydd, hvars dimensioner i hvarje riktning ej lämna något öfrigt att önska. Ej är det just snillet, som lyser ur hans stora, blå ögon och hvardagliga, ehuru välbildade anletsdrag, men man ser genast, att han ej är skapad att göra en mask för när, allra minst fröken Lizzie, ehuru han ser på henne så oafvänt, som ville han äta upp henne. På ett vis är han dock husets plågande: han är amatör på flöjt, och särskildt när lilla Lizzie varit stygg mot honom — och tyvärr är hon det

ofta — blifva hans toner hjärtslitande; själfva bandhunden blir utom sig.

Herr kommissarien skildrar omständligt den oerhörda förvirring, som uppstått i trakten genom ett tjufbands — det måste vara ett helt bands — oerhörda fräckhet. Natt efter natt bryta de sig in i uthus eller boningar, stjåla hos nämndemans en hel forä matvaror, hos pastorns silfverskedarne, som han fått i flyttningspresent på sitt förra ställe, nysilfret, samt hela hans kassa, 6 kronor och 42 öre; hans gamla kaftan hade de äfven anammat, men lämnat efter sig ute på gårdet — var den för gammal och nött eller funno ogärningsmännen sig ej lämpade att spela bofvar i första och präster i andra akten? På liknande, ohemult sätt hade de huserat hos rusthållarens, landthandlaren och flerstädes, 8 nätter i rad. Hela nejden var i en stämning som vid en fiendtlig härs antåg; kvinnorna styrkte sitt mod med att sitta uppe till midnatt och förtälja hvarandra alla hemiska historier om stölder, rån, mord och spöken de kunde minnas eller uppfinna; vid gårdarne gingo drängarne vakt två och två beväpnade till tändarna med yxor och påkar; gamla muskedunder framletades och laddades efter tjuvårig hvila; smeden gick från ställe till ställe att laga låsarne; fjärdingsmannen hade gjort en särskild resa till staden för att inköpa en revolver, men vid dess afprofnig fått skottet i handen, så att han var komplett otjänstbar, just då han som bäst behöfdes. Herr kommissarien hade ej ro hvarken natt eller dag, kallades än hit än dit, var ständigt på spaning, men fann det alldeles omöjligt att få spår på brottslingarne. De fräcka skälmarne! Ingenstädes lämnade de efter sig något, som kunde liknas vid ett visitkort med deras namn och adress. Länsmannen var i raseri. ”Men”, sade han, ”lagens arm är

lång och hittar dem till sist. Ostraffadt leker man ej med Fredrik Aspman!"

Bordssällskapet kände sig af denna försäkran lugnadt och tryggt, och man reste sig från bordet i en angenäm stämning, hvarefter kommissarien omedelbart reste — han behöfde så väl i sömnens armar hämta ro till sin själ och styrka till sin kropp efter föregående dagars mödor och föregelser.

Augustikvällen var ljum och härlig; månen höll just på att gå upp. Man slog sig ned på verandan. Edvin Ås närmade sig fröken Lizzie.

"Det är vackert i kväll", halfhviskade han förtroligt.

"Ja, det är det", svarade fröken blidt.

"Månen börjar lysa öfver ladugårdstaket. Det är så härligt", fortsatte den unge mannen uppmuntrad.

"Mycket anslående — för er"; lilla Lizzie var snäf; åt ladugårdstaket rynkade hon sin fina näsa.

"Jag hade tänkt taga mig en promenad", framkastade Edvin liksom i förbigående.

"Lycka till nöje!"

"Kunde ni ej följa med?" bad Edvin bevekligt.

"Jag gör inga månskensturer med er eller andra herrar." Fröken var riktigt förargad. "Och hvarför hviskar ni? Har jag icke förbjudit er det?"

Hjärtebedröfvelse speglade sig i Edvins välmående ansikte. "Hvarför är ni jämt så ovänlig mot mig, Lizzie?" stammade han.

"Fröken, om jag får be", afbröt den obarmhärtiga sköna.

Aftonen var ljuf och månens silfver belyste en nejd, där idel lugn och stilla harmoni voro rådan. Sällskapet på verandan satt försänkt i den behagliga stämning, då man njuter af tillvaron utan många ord och många tankar. Endast stackars Edvin hade aflägsnat sig.

Men ej på promenad. Hvad frågade han efter naturens fågling i öfrigt, när han ej fick se på den koncentrerad i skapelsens härligaste verk, lilla Lizzie Swan; det var ej i månens milda strålar han ville blicka, utan i strålarna från Lizzies bruna ögon.

Hans hjärta var tungt; lifvet hade för honom intet behag; människorna voro grymma, trolösa, hjärtlösa varelser allesamman. Men åt den trogne vännen, som så väl visste ge uttryck åt hans både fröjd och smärta, ville Edvin förtro sin sorg. Han satte sig på brädstapeln vid sägen och blåste flöjt.

Snart hörde sällskapet på verandan rymden genomklingas af fagra melodier: "Suomis sång", "Kom, lilla flicka, valsa med mig", "Hell dig du höga nord", "Och jag gaf henne blott uppå skuldran en kyss", "Om dagen vid mitt arbete" — alla de 5 stycken, som utgjorde herr Edvins repertoar.

Frun gaf patronen en menande blick, men denne ryckte blott på axlarne: "Låt pojken njuta; han är lycklig, ty han har intet öra för musik".

"Om han bara ej blåste så rysligt falskt", suckade frun.

"Värst är att han spelar valsen som en begravningsmarsch", sade jag.

"Han saknar alldeles takt", ifyllde fröken Lizzie dubbeltydigt.

"Låt honom vara", afgjorde patron. "Vi lida, men han njuter. Det är ej alltid här i världen omständigheterna äro ens så lyckliga.

Bobby, bandhunden, hade emellertid begynt interfoliera musiken med ett öronbedöfvande tjut, och när Edvin genomgått hela sin repertoar och började ånyo i Suomis sång, tröt tålmodet själfva patronen. Med ett: "Det odjuret, ämnar han rent ta lifvet af oss?" rusade han ut på verandan.

Några ögonblick senare befunno sig gårdens herre och hans unga frände tillsammans inne på kontoret.

"Vill du blåsa flöjt", sade den förre, "så gå in i varghålan i Klefbärgen, där hör ingen människa dig och vargarne — om sådana finnas — skulle sätta svansen mellan benen och fly till Lappland. Och nu gå vi till kojs. Se väl till, att allt är riktigt läst och att fönsterhakarne sitta säkert på. Du vet att vi ha ett tjuvband i trakten, och jag har 500 kronor där i pulpetlådan".

"Vore det ej bäst, att morbror toge upp dem till sig i sängkammaren?" tyckte Edvin.

"Prat, de ligga säkert där de ligga, och Emilie skulle ej få en blund i sina ögon, om hon visste dem ligga i byrån däruppe, Hon skulle hvar minut höra tjuvarne komma. God natt!"

Han gick. Edvin undersökte och stängde noga alla lås och fönsterhakar; klädde af sig till hälften men grep till flöjten för att upprepa gånger öfva en passage i "Hell dig du höga Nord", hvilken aldrig ville gå rätt bja — han blåste icke, förstås, endast öfvade fingersättningen — så klädde han fullständigt af sig, och med ett halfhögt "Ljufva Lizzie" drog han tacket öfver hufvudet.

(Forts. å sid. 290)

NY PRESIDENT I SKÅNSKA HOF- RÄTTEN.

Foto, Dahlström, Stockholm.

J. A. LUNDAHL.

Till president i Skånska hofrätten utnämndes i årets sista konselj t. f. pres. i samma hofrätt Johan August Lundahl. Pres. L. är född i Malmöhus län 1844, blef student 63, aflade 69 hofrättsex. i Lund och blef samma år auskultant i den hofrätt, till hvars president han nu kallats. Har innehaft förordnanden som fiskal, sekreterare m. m., tjänstgjort som domhafvande på flera ställen. Assessor 83, hofrättsråd 92. Tillförordnad president sedan slutet af 1902. Led. af riksdagens Andra kammare 99—02.

ILLUSTRERADT ALLEHANDA FRÅN SKILDA DELAR AF LANDET.

I. På återvägen från sitt besök i Norrland har prins Eugen som artisten Zorns gäst i Mora äfven besökt Dalarne, vid hvars härliga vinternatur han är särskildt fäst. Vid prinsens ankomst till Mora station voro omkring 300 kullor och masar samlade, hvilka i sina brokiga dräkter och hvita skinnpalsar företedde en målerisk tafla.

II. Förra landbrukaren Olof Larsson i Vahlstad, Östergötland har i dagarna uppnått 100 år. Den gamle hvilkens själsförmögenheter ännu äro de bästa har sedan ungdomen varit känd som spelman och spelade ännu då han fyllde 99 år fiol för de uppvaktande. Redan tidigt började han tillverka fioler och fortsatte därmed tills för omkr. 10 år sedan. Inalles har han tillverkat öfver 300 fioler och violonceller och har på utställning i Norrköping fått pris för sina tillverkningar i den vägen.

Amatörfoto.

I. PRINS EUGENS BESÖK MORA.

Foto. Swansson, Link. II. EN 100-ARING.

III. För fjärde gången har nu Västerbottens regte eröfrat "Arvid Kellgrens skyttepris för svenska härens infanteri". Vi meddela här en bild af priset, en silfverstatyett föreställande en fält-rustad svensk infanterist. Å ömse sidor synas dr Kellgren och öfverste Aspgrén. Silfverpokalen är skänkt af dr Kellgren till regementets officerare.

IV. Randal Cremer, den engelske parlamentsledamoten, som år 1903 erhöll Nobelska fredspriset, besökte i förra veckan Stockholm och höll ett föredrag i fredsfrågan. En fest gafs på kvällen till hans ära å hotell Phoenix, och togs för H. 8 D:s räkning en bild af en del af de närvarande.

C. är en af de ledande männen i den stora engelska freds-föreningen Intern. Arbitration League, och det är hans förtjänst, att de internat. parlamentariska freds-kongresserna kommit till stånd, liksom största äran af det senaste fransk-engelska närmandet tillkommer C.

V. Lap, en Tuorda, bekant såsom en väldig björn- och varg-

Efter fotograf. III. ARVID KJELLGRENS SKYTTEPRIS.

jägare och som deltagare i Norden-kjöldska Grönlandsexpeditionen börjar nu bli gammal och till på köpet har olyckan svårt hemsökt honom, så att han nästan fullständigt förlorat sin ren-hjord. På skriftställaren Ernst Didrings maning har en insamling

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

IV. CREMER (X) I STOCKHOLM.

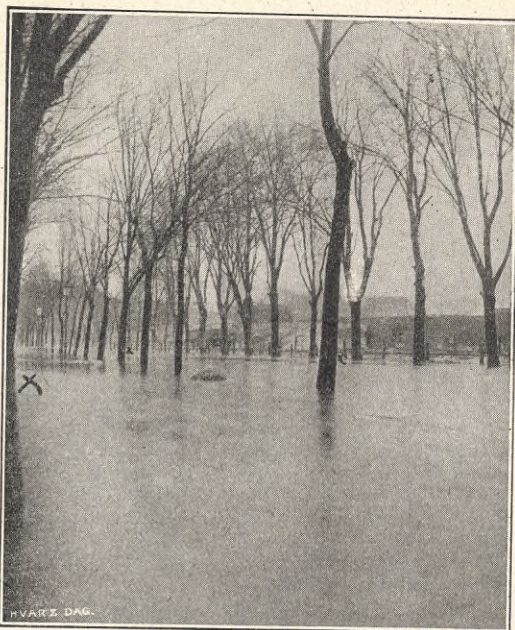
V. LAPPARNE LARS TUORDA (X) OCH ANDERS ROSSA, som deltog i A. E. Norden-skjöld's Grönlandsexpedition.

föranstaltshvilken redan inbrakt inemot 1,500 kr.

VI. Vi ha redan förut visat några bilder af 'julvädrets' verkningar i Södra Sverige. Här är åter en, föreställande Sjöpromenaden i Ystad. Hvilken för tillfället verkligen synes göra skäl för namnet. Vattnet har varit så högt som X utvisar.

VII. Om en traftäflan utanför Arvika meddelar skriftställaren E. Walter Hülphers till H. 8. D.:

På Kyrkvikens is utanför Arvika hölls nyligen en skarp traftäfling med vackra och pigga djur, kanske ett förberedande napptag för kommande täflingar i Stockholm. Förste pris tagaren, herr Johannes Andersson från Grytte-

Efter fotografi. VI. ÖFVERSVÄMNING I YSTAD.

rud, Mangskog, och hans utomordentligt väl inkörda och tränade häst "Svenske" äro här afbildade. Herr A. är känd ej blott öfver hela Värmland utan vida ut i alla för traftsporten intresserade kretsar. Han är ägare till en mångfald pris från föregående vackra segrar, och torde vara i godt minne från dem med den bekante "Odin". "Svenske", af nordsvensk ras, är under daglig träning för att strida vid de nordiska spelen, där han helt säkert blir en svår medtäflare till de segervana finnarne. Han är mellan fem och 6 år gammal och såldes strax efter täfling på Glafsforden för 3,000 kr.

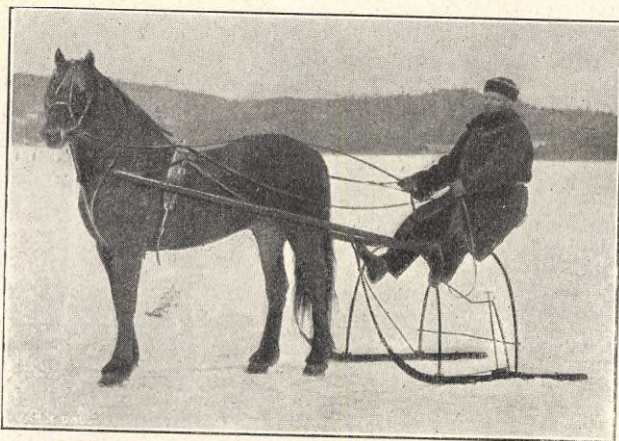
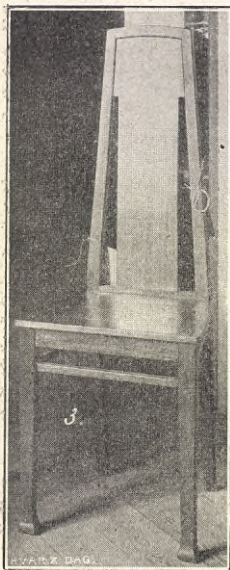

Foto. E. Walter Hülphers, Arvika.

VII. JOHANNES ANDERSSON MED »SVENSKE».

erhöll Petter Malmberg i Arvika, för en stol i ek, hvilken säljes till 10 kr. st. Denna stol, utförd i fullkomligt 'modern style' tyckes oss dock mera excentrisk, än vacker eller praktisk.

Någon särskildt anslående och originell stolmodell har visserligen icke framgått ur denna täflan, hvilken dock i det stora hela slagit väl ut. Man ser, att handverkarne när de så vilja kunna utföra både rätt stilfulla och prisbilliga saker. Allmänheten har också vetat att uppskatta detta, i det att flere beställningar gjorts på olika stolar.

HVAR 8 DAGS fotograf i Stlm.

VIII. Den med 3:dje pris belönade stolen.

Herr Johannes Andersson kommer emellertid att själf köra honom i Stockholm. Han är från barndomen hästkarl och otaliga vackra hästar ha utgått från hans stall. Han är 72 år nu, men verkar knappt mer än 50. Hvem gör honom sådant efter?

VIII IX. En stolutställning har ägt rum i Svenska slöjdföreningens i Stockholm lokal i sammanhang med en pristäflan för småsnickare och slöjdare i olika delar af landet. Villkoren för deltagande i täflingen voro: att den täflande utförde stolen själf och eiter af honom själf utförd modell, att stolen skulle vara bekväm, enkel och treblig samt kunna säljas till ett pris af högst tio kronor.

36 stolar hade inkommit till täflan. Med första pris belönades en stol i björk, tillverkad af Per Larson i Hagfors och åsatt ett pris af 6 kr. Denna stol är enkel och naturlig, samt synnerligen väl gjord. Andra priset tillföll Victor Johansson, Insjön, för en länstol i björk, salu värderad till 10 kr., likaledes en treblig och väl hopkommen stol. Tredje pris

HVAR 8 DAGS fotograf i Stlm.

STOLUTSTÄLLNING I STOCKHOLM.

IX. Stolar som belönats med 1:sta (1) och 2:dra (2) pris.

LITTERÄRA GRÖNLANDSFARARE.

För H. 8 D. af D:r *CARL FORSSTRAND*. Fotografierna ställda till H. 8 D:s disposition af Herr *MYLIUS ERICHSEN*.

Under de två senaste åren har man i intresserade kretsar med uppmärksamhet och stundom med oro följt ett företag, som i flere hänseenden skall intaga en märklig plats i polarforskningens historia. Dess benämning har varit "Den danska litterära Grönlands-expeditionen", och sedan densamma sistudne höst återkommit till Danmark, har oron försvunnit men ingalunda uppmärksamheten. Intresset för expeditionens förlopp och verksamhet har tvärtom ökat, hvilket är helt naturligt, då de under resans gång sporadiskt ingångna underrättelserna och meddelandena, väsentligt ökat genom deltagarnes redogörelser och föredrag inför geografiska sällskap och andra intresserade. Dessa föredrag ha i första rummet hållits i Danmark, så i Kristiania, och nu har turen kommit till Stockholm, dit expeditionens ledare, den bekante författaren L. Mylius-Erichsen och en af hans kamrater, kandidat Knud Rasmussen, på fredagen anlände för att måndagen den 23 januari inför vårt antropologiskt-geografiska sällskap hålla föredrag om sina öden och äventyr och om expeditionens resultat.

Till de bilder, vi härmed framställa af de kända Grönlandsfararne, må vi foga några upplysningar om

HVAR S DAGS FOTOGRAF I STHLM.

GRUPP AF GRÖNLANDS-EXPEDITIONEN, tagen i Stockholm.

Stående. från vänster : Fru Mylius-Erichsen (2), Grefvinnan Moltke (3), Fröken Rasmussen (4), Knud Rasmussen (5). Sittande: Mylius-Erichsen (1)

expeditionen. Vi nämnde, att denna skall intaga en bemärkt plats i den arktiska forskningshistorien, och detta beror på, att den haft ett i många afseenden olika program och ett annat verksamhetsfält än de många föregående expeditioner, såväl danska som af andra nationer, hvilka särskildt under de senare decennierna förmedlat och ökat kännedomen om det i så många afseenden intressanta landet i den höga nordn. Den litterära expeditionen, som jämte hrr Mylius-Erichsen och den på Grönland födde Rasmussen till deltagare haft artisten, greve Harald Moltke och läkaren, d:r Alf Bertelsen, har nämligen haft till mål att studera invånarnes å västra Grönland sociala förhållanden, lefnadssätt, kultur, resurser, seder och bruk, språk, sägner, sagor och traditioner o. s. v., medan föregående expeditioner hufvudsakligen gjort till sin uppgift utredandet af landets naturförhållanden, minnesmärken från den gamla nordmannatiden o. s. v. Men expeditionen har fått en alldeles säregen betydelse, i det att densamma tillkommit som

BLAND HEDNINGAR: Den af expeditionen uppförda öfvervintringsbostaden på Saunden vid Grönlands nordvästkust, 77 nordl. breddgrad. Foton tagen okt. 1903.

en opposition emot den K. Grönländska Handels värde på Grönland och arbetat mot handelskompaniets önsknningar. För att förstå detta må vi erinra om, att Grönländska handeln genom monopol har förvaltningen af de danska kolonierna i sin hand och att eskimåbefolkningen för sin existens är beroende af kompaniets godtycke och sålunda lefver, om ej i förtryck, så dock i långt mindre gynnsamma förhållanden än om den hade full handels- och handlingsfrihet. Det har legat i den Grönländska Handels intresse att från landet utesluta alla främlingar och att hålla eskimåerna i beroende af koloniernas tjänstemän och af missionen. Men häremot har ingalunda saknats kritik, och då Frithiof Nansen i sin bok "Eskimålif", utgifven efter hans öfvervintring i Godthaab 1888—89, blottade en mängd missförhållanden i eskimåernas tillvaro, hördes äfven i Danmark allt starkare röster för en förändring.

Den litterära Grönlandsexpeditionen må betraktas som ett utslag af denna opinion till den inhemska befolkningens förmån. Det lyckades Mylius-Erichsen att vinna det danska inrikesministeriets bistånd för sina planer, medel samlades på privat väg, och Grönländska Handeln ställde, måhända motvilligt men kanske också med insikt om företagens vikt, ett af sina fartyg, ångskonerten "Godthaab", till expeditionens förfogande. I juni år 1902 skedde affärden från Danmark, och efter fjorton dagars resa anlände expeditionen till sitt första huvudkvarter Godthaab, den största af kolonierna i Sydgrönland. Därifrån har man sedan färdats norrut ända till Kap York och Saundersön vid inloppet till Smith Sound, varit långt inne i fjordarna, besökt ett flertal kolonier och s. k. utliggareplatser, deltagit i fångstturer och hundslädfärder, lefvat och bodd bland eskimåerna och uthärdat en mängd strapatser och äfventyr, om hvilkas pröfvande art man kan få en föreställning t. ex. af det faktum att den andra öfvervintringen tillbraktes bland de hedniska eskimåerna vid Smith Sound och att en del af färden gick utmed den isuppfyllda Melvillebuktens vilda och obebodda kuster.

Expeditionen har emellertid trots alla svårigheter

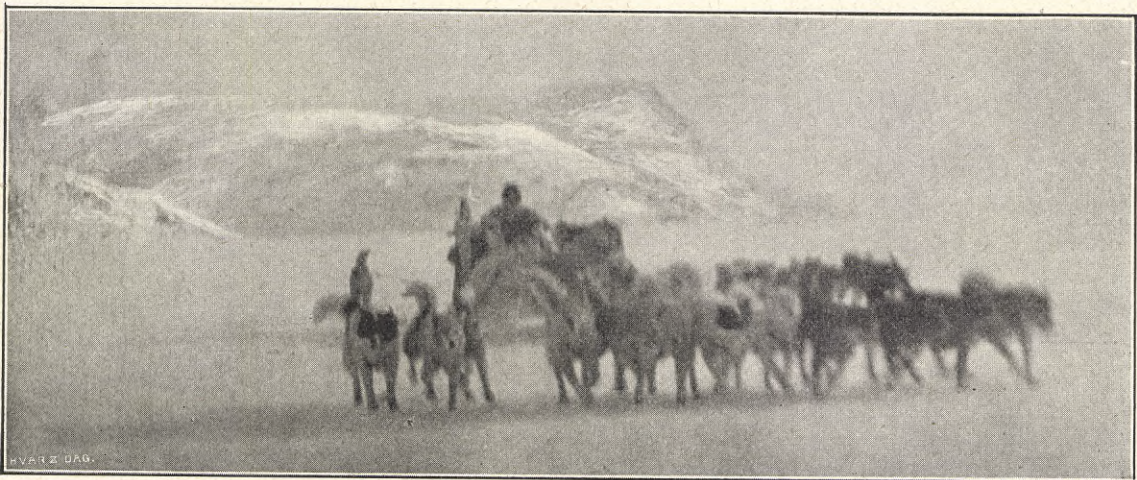
GRÖNLANDSEXPEDITIONEN: Expeditionen och dess grönländske män i Upernivik efter släddresan från Kap York.

Personerna äro: Mylius-Erichsen (1), Knud Rasmussen (2), Handelsassistent Petersen (3), Osarkrak (4), Kolonibestyrelsen (5), Grefve Moltke (6), Panigpak (7), Pualuna (8), Piuvuvsak (9).

och strapatser utfört ett mycket vackert arbete, och man kan hoppas, att de genom detsamma vunna, många och intressanta upplysningarna om eskimåerna och deras lifsbetingelser skola medföra reformer i det danskt-grönländska koloniväsendets gestaltning och maktutövning.

Hvad angår Grönlandsfararne personligen, så må det påpekas, att det egentligen blott är herr Mylius-Erichsen, som först dokumenterat sig genom några förutsättningar för företaget som "litterärt". Han har nämligen utgifvit ett flertal arbeten, bland annat om "Den jydskede Hede". Men såväl han som hans följeslagare hade idrotts- och friluftsmänniskans betingelser att passa för Grönland. Mylius-Erichsen har nämligen flitigt öfvat vintersport i det nordliga Skandinavien, greve Moltke har förut varit på Island, i Finmarken och på Grönland — på Diskoön med geologen Steenstrup — och Rasmussen är den mest grönländske af sällskapet. Vi ha redan nämnt, att han föddes i det nordliga landet, men han är tillika eskimå på modernet.

Carl Forsstrand.

KANDIDAT RASMUSSENS HUNDSPANN.

DET STORA FJÄLLRASET I NORGE.

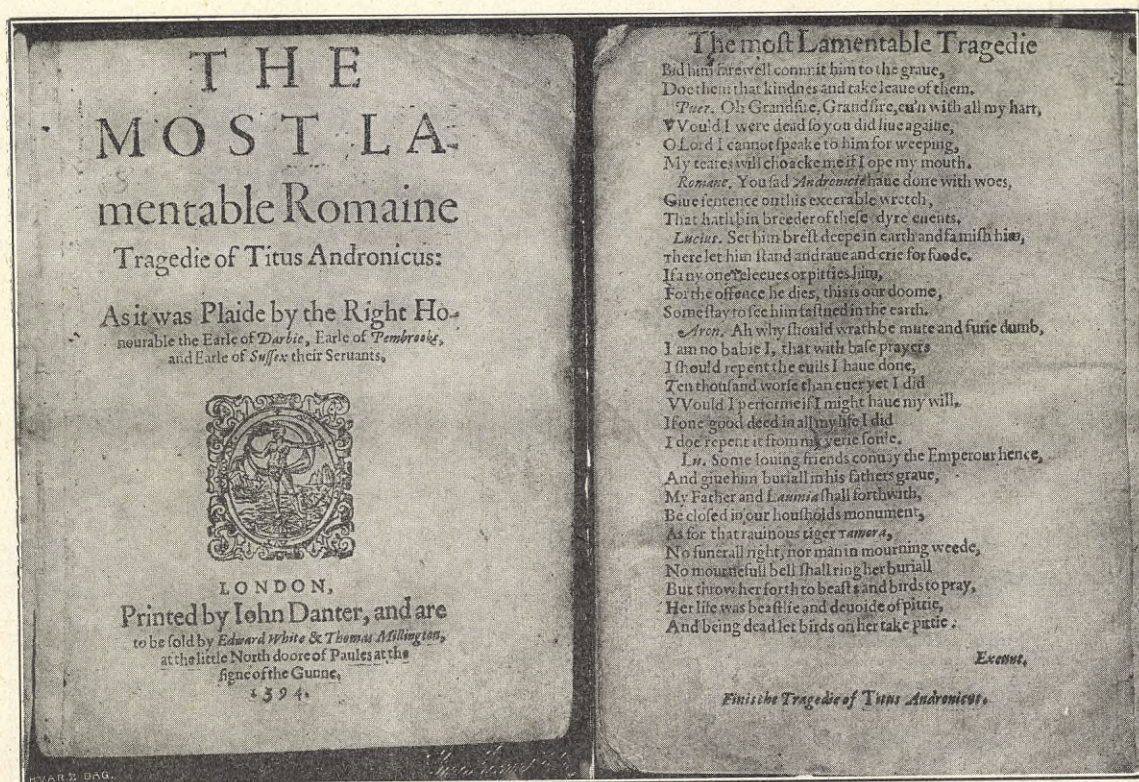
Vid 11-tiden på kvällen den 15 d:s inträffade i Öfre Löndal vid Bödal i Olden ett fruktansvärdt stenras. Stora delar af *Ravnefjeldet* störtade ned i *Loenvandet* och af det uppsvallande vattnet blefvo de på strandremsans nedre del liggande gårdarne bortspolade. 59 människor och en mängd kreatur omkommo. Förlusten på egendom är högst betydlig. Efter katastrofen har ett fruktansvärdt oväder rasat, som i hög grad försvårat undsättningen af de olyckliga öfverlevande. Sverige har med djupaste sympati hört budskapet om olyckan som drabbat dess broderland.

Foto. Meyer.

PARTI AF LOENVANDET I NORDFJORD. (Jfr äfven sid. 267).

DET UPPSEENDEVÄCKANDE SHAKSPEAREFYNDET I LUND.

TITELBLADET OCH SISTA SIDAN AF DET I DAGARNE »UPPTÄCKTA» SHAKSPEARE-TRYCKET.

Efter fotografi af LINA JONNS EFTR., LUND.

Det lilla till synes obetydliga kvarthäfte på 70 sidor som för en tid sedan drogs fram ur en enskild boksamling i Malmö, blef plötsligt föremål för hela världens intresse.

Unikt i sin egenskap af det tidigast kända Shakspearetryck som hittills påvisats, värderades det till betydande summor och såldes slutligen af ägaren till London för 36,000 kronor.

TILL HÄNDELSENA I S:T PETERSBURG.

När detta skrives ingår från Petersburg det ena telegrammet efter det andra förtäljande om den länge befarade och nu genom regeringens obönhörliga stränghet framkallade revolten.

Det var obeskrifligt storartadt att läsa om de väldiga arbetarskarornas mönstergilla hållning under de närmast förut förflutna dagarna. Obeväpnade, utan revolutionära sånger och afsikter skulle de komma. De litade till tsaren, sin lille far. Med undersätlig vördnad skulle de nalkas honom. Bragta till förtviflan ville de endast klaga

VINTERPALATSET, TSARENS RESIDENS, utanför hvilket arbetarskarorna söndagen den 22 jan. skulle samlas till en lojal och fredlig demonstration för tsaren, men från hvilket de obarmhärtigt bortdrefvos af soldaterna.

sin nöd för honom personligen, emedan ämbetsmännen förhöllo honom sanningen.

Det skulle kunna ha blifvit ett af världshistoriens stolta ögonblick detta: tsaren som sitt folks välgörare. Men tsaren har gömt sig. Han har skickat ut kosacker med knutpiskor och skarpladdade gevär emot massorna. Blod har flutit i strömmar. Och nu är det allmän revolution.

De styrande ha icke velat förstå situationen. Konsekvenserna ha redan blifvit fruktansvärda.

NEVSKI PROSPEKT, den törnämsta gatan i Petersburg, hvilken mängden sökt spärra med bänkar och taggtråd.

SENASTE BILDER TILL KRIGSHÄNDELSENA I ÖSTASIEN.

»FORRA GÅNGEN.» Marshall Oyama (X) med stab vid Port Arthur efter dess intagande under kinesiska kriget 1894. Ryske militärattachén sitter bredvid Oyama.

H. 8 D. är här i tillfälle att som ett icke ointressant apropos visa en bild från Port Arthur "förra gången", d. v. s. under kinesiska kriget 1894. Då stormades och eröfrades fästningen af japanerna på en enda dag, men förlorades sedan genom Rysslands diplomatiska aktivitet

ARRESTERING AF KUBANSKA KOSACKER, SOM GJORT MYTERI. Männen vägrade — en gång i dec. — att lyda order, en tilldragelse som emellertid af ryska krigscensuren nedtystades. — RYSKT LÄGER UTEFTER SHAHEFLODEN.

nästan lika lätt som den intagits. Denna gång är situationen helt annorlunda. Icke nog med att utsikterna för Ryssland att återvinna fästningen äro synnerligen små. Dess slutliga uppgifvande har icke kommit att sakna sina skandalösa poänger. Under det att nyss förut såväl Ryssland som utlandet enstämmigt sjöng lofsången om "hjältnar i Port Arthur", har det efter kapitulatonen, hvilken icke erbjöd världen det väntade raffinerade skådespelet af en afsvält och sår och sjukdom till det yttersta drifven besättning, höjts röster till mycket osympatiska uttalanden om både general Stössel och hans "hjältnar". Det visade sig att det fanns godt om förråd af alla möjliga slag och det påstods med bestämdhet att fästningen utan öfverdrifna ansträngningar skulle kunna hållit sig ännu en god tid framåt. General Stössel har afklippt diskussionen härom genom att peka på det faktum att den eifektivaste ammunitionen var så godt som totalt bortskjuten, man har istället fått hålla till godo med beska uttalanden på grund

af den servilism han visat mot tsaren. Hvad som härutinnan sagts saknar icke sitt stora berättigande, men det torde icke vara fullt rättvist att glömma den lojale japanske undersåtens *mycket* värdsamma hållning, när han står inför sin mikado.

TVENNE MINISTÄRSKIFTEN.

Till komplettering af våra i förra numret meddelade porträtt af den nya danska ministären Christensen, fogga vi härmed äfven porträtten af den nye utrikesministern, greve Raben-Levetzau och Vilhelm Lassen, hvilken inom ministären öfvertagit finansministersportföljen.

Alla medlemmar i den nya ministären tillhöra vänsterpartiet och äro med undantag af greve Levetzau medlemmar af folketinget.

Innebörden af ministärskiftet är alltså den att en vänsterminister aflöst en annan. Dock har ministären bildats med indirekt stöd af de frikonservativa, och representerar endast vänsterpartiets center och högra flygel. Ut-

GREFVE RABEN-LEVEZAU.
Dansk Utrikesminister.

V. M. LASSEN,
Dansk Finansminister.

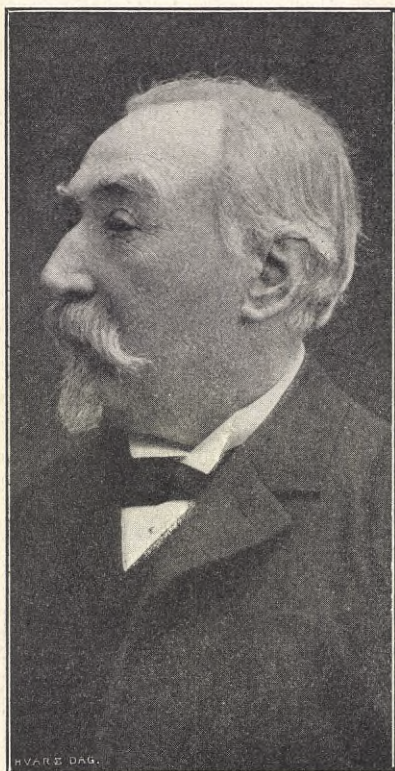
rikesministern greve Raben-Levetzau är högerman och stor godsägare; närmast torde han kunna räknas som frikonservativ, ehuru han förut icke uppträdt inom politiken. I den nya vänsterministären har en framstående plats inrymmts åt vänsterpräsen, i det att icke mindre än 3 af de 8 platserna besatts af redaktörer. Juristståndet har fått två platser, jordbruket 1, folkskolan 1 — konseljpresidentens — och länsinnehafvarne 1.

Om den nya ministärens program är det ännu för tidigt att våga några uttalanden. Detta tycks dock snarare hafva en moderat än en radikal prägel, men politiska spådomar gör man klokast att afhålla sig från.

De skandalösa angifvelse- och spionerihistorierna inom franska armén blefvo omsider ministären Combes' fall. Efter den stora tvådagarsdebatten i deputeradekammaren den 13 och 14 d:s, tillkännagaf Combes sin afsikt att träda tillbaka. Man skulle kunna ha förmodat att general Andrées fall efter Syveton-affären skulle afvänt den hotande ministerkrisen. Kabinettet hade emellertid redan alltför mycket förlorat i auktoritet för att kunna kvarstå. Äfven hvad det franska ministärskiftet beträffar gäller hvad som nyss förut sagts om det danska, att det icke är klart i hvad mån det äfven innebär en programförändring. — Valet af Paul Doumer till president för franska deputeradekammaren kom som ett varsel om ett ännu betydelsefullare evenemang, ministären Combes' demission.

Doumer började sin praktiska bana som utpräglad vänsterradikal och invaldes 1888 i deputeradekammaren. Finansminister 1895 i Bourgeois' kabinet, utnämndes han af Méline följande år till generalguvernör öfver Indo-Kina. 1902 lät han ånyo välja sig till deputerad.

Till sammans med Millérand har Doumer ledt de senaste månadernas anfall mot kabinettet Combes.

Efter fotograf.

EMILE COMBES.
Afgående fransk konseljpresident.

Efter fotograf.

PAUL DOUMER. Nyvald till franska deputeradekammarens president.

Efter fotograf.

ROUVIER, som åtagit sig bilda det nya kabinettet.

TRE UTLÄNDSKA KVINNOPORTRÄTT FÖR DAGEN.

I. I en ålder af ännu icke fyllda 21 år har storkärtinginnan Karoline af Sachsen-Weimar, sedan ett och ett halft år förmäld med storkärtingen Wilhelm Ernst af Sachsen-Weimar, efter endast en kort tids sjukdom aflidit.

II. I Montélimar afled för kort tid sedan madame Loubet, den nuvarande presidentens moder, i en ålder af 91 år. Den gamla, som sedan flera år var änka, bebodde och brukade till det sista sin lantgård vid Montélimar. Den höga värdighet som hennes son nådde steg henne aldrig det minsta åt huvudet. Hon lär endast ha fruktat att alldeles förlora sin redan förut strängt upptagne och ganska osynlige son ur sikte, sedan han blifvit statschef, men presidenten Loubet omfattade sin mor med allt för stor tillgifvenhet, för att dessa farhågor skulle besannas.

III. Nedanstående bild är den sista som togs af Louise Michel, i Marseille, ort före hennes nyligen inträffade död.

De 70 årens lärda drag minna föga om den "röda jungfruns" flammande entusiasm, om elden, som en gång brann i hennes blick, när hon öfverst från barrikaderna skådade ut öfver Kommunens Paris, beredd, med bössan i hand, att offra lif och blod för den unga republiken.

Under kejsardömet's sista år blandade sig Louise Michel i politiken, och under kanondret, som mullrade öfver Paris, uppenbarade hon sin okufliga kärlek till frihetens och republikens sak. Lika ifrigt, som hon i tal och skrift förfäktade revolutionsidéerna, lika heroiskt stred hon på barrikaderna mot monarkisterna för sin öfvertygelse. Fångslad 1871, vägrade hon att försvara sig och deporterades till Nya Kaledonien. Sina vänners 1879 inlämnade nådeansökan betaktade hon som en vanheder och vägrade att återvända, såvida ej, skref hon, tillåtelsen gällde lika för alla efter kommunen deporterade. Till följe 1880 års amnesti återkom hon till Frankrike; ställde sig ånyo i spetsen

Efter porträtt.

I. STORHERTINGINAN KAROLINE AF SACHSEN-WEIMAR-EISENACH. +

kläder klädde hon den frysande, med den hungrande delade hon sitt bröd, de olyckliga gaf hon sitt medlid-samma hjärtas hela rika tröst — de okunniga sitt vetande. För Louise Michel fanns intet lidande, intet mänskligt elände som ej kunde lindras, intet mörker som ej kunde skingras.

Hon ägde godhetens geni. Det lefde inom henne — var hennes lif. En märklig kvinna, som med Louise Michel gått ur tiden!

Hd. Hn.

Efter fotografi.

II. LOUBETS MODER.

för en revolutionär och kommunistisk agitation; dömdes 1883 till fängelse efter ett gatuppträde, hvari polisen såg ett af de då så fruktade anarkistattentaten; frigafs 1886 och satt än en gång fängslad i fyra månader.

Efter boulangismen, hvilken Louise Michel i viss mån trodde i stånd att gynna revolutionärens sträfvanden, bodde hon i en af Londons förstäder, ägnande sina krafter åt att afhjälpa lidande och nöd.

Nyligen återkommen till södra Frankrike för att, trots ålder och trötthet, tjäna propagandan, fick hon sluta sina dagar, sitt långa apostolat.

Jämsides med sin exalterade heroism besatt Louise Michel en annan egenskap, en gränslös, uppoffrande godhet, som i lika hög grad som heroismen gjort hennes namn berömdt. Fattigdom, såväl andlig som materiell, och nöd hade i henne en impulsiv hjälperska, som undervisade, gaf och lindrade med en inspirerad själs hela oreflektade värme. Med sina egna

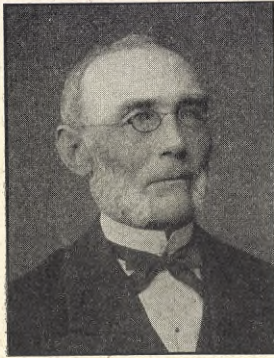

III. LOUISE MICHEL. I
Efter senaste fotografi tagen i Marseille.

DET STORA FJELLRASET I NORGE.

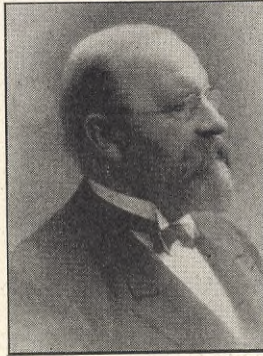

OLYCKSPLATSEN I ÖFRE LÖNDAL, INDVIKSFJORDEN, NEDRE BERGENHUS' AMT MED DE GÅRDAR UNDER FJELLET SOM BORTSPOLADES AF DE GENOM STENRASET UPPSVALLANDE VATTENMASSORNA.

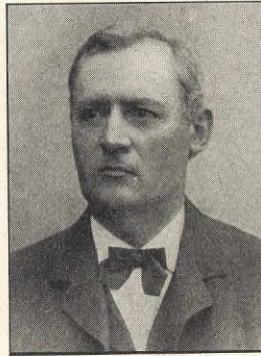
A. LJUNG.

80 år fyllde den 7 jan. fil. jubeldoktorn, i. d. adjunkten vid Katarina allm. läroverk dr Adam Ljung. Student i Uppsala 46, fil. dr 54 och 04 jubeldoktor. Lärare vid Katarina allm. läroverk 55—92.

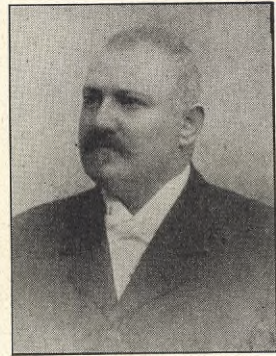
T. W. T. BOLINDER.

Den 29 jan. fyller civilingenjören Tage Wilhelm Theodor Bolinder 65 år. Född i Ystad är B. sedan 73 den synnerligen driftige förstärkaren för Örnestads folkhögskola (Krist. L.) en af de äldsta och mest ansedda i landet.

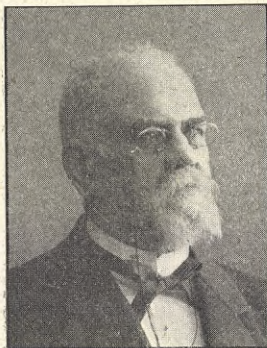
A. V. BÄCKLUND.

E. o. professorn i mek. o. matematisk fysik vid universitetet i Lund Albert Victor Bäcklund, fyllde den 11 jan. 60 år. Född i Väsbj (Mim l.), stud.-ex. 61, fil. dr 68, doc. i astronomi vid universitetet i Lund s. å., i geometri 69, e. o. prof. 78.

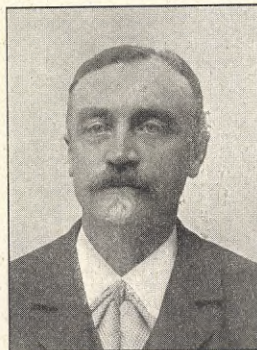
A. FORSSELL.

Den 22 jan. fyllde boktryckaren i Karlstad, Albin Forssell, 50 år. Grundare, ägare och i 25 år utgivare af "Karlstadstidningen". Led. af stadsfullmäktige, drätselkammar och fattigvård.

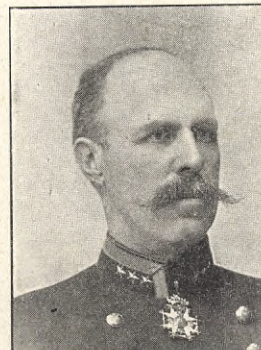
F. A. V. EHRENSVÄRD.

Den 2 jan. fyllde förre öfverstelöjtnanten f. h. Fredrik Adolf Wilhelm Ehrensvärd i Vesterås 70 år. F. i Stockholm, stud. ex. 53, underlöjtn. vid Vestmanl. reg. 54, öfverstelöjtnant 89, afsked 91.

Å. H. HAMMARSKJÖLD.

Led. af riksdagens Andra kam., arkitekten Åke Hugo Hammarskjöld, fyllde d. 20 jan. 60 år. Stud. 63, elev vid Fria Konst. Akad. 62—69, led. af riksd. Andra kam 94—96 och 03—05, ordf. i Kalmar läns norra hushållningssällskap, led. af Landtbruksakad. Eg. hällften och bebod Tuna (Klmr l.).

B. E. E. von HOFSTIEN.

55 år fyllde den 18 jan. öfversten och chefen för Uppl. inf.-reg., Bengt Erlend Eberhard von Hofstien. F. på Yxe (Vstmr. l.), u.-löjtn. v. Ner. reg. 69, gen. stabsoff. 81, öfv. löjtn. vid Lifreg. t. fot 95, vid gen.-st. 97, chef för landtf.-dep. kom.-exp. s. å. öfv. i armén 98, chef för Uppl. inf. reg. 99.

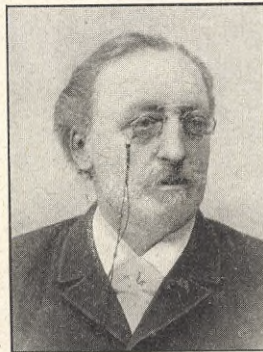
A. ABRAMSON.

50 år fyllde den 17 jan. grosshandlaren Axel Abramson i Stockholm. Innehafvare af firman G. Abramson & Co.

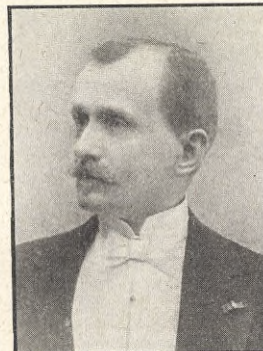
K. A. S. DILLNER.

F. fördelningsläkaren, med. lic. Knut Abel Sigfrid Dillner fyllde d. 10 jan. 75 år. På sin tid distriktsläkare, regementsläkare vid Dalreg. samt fördeln.-läkare vid 5te arméfördelningen.

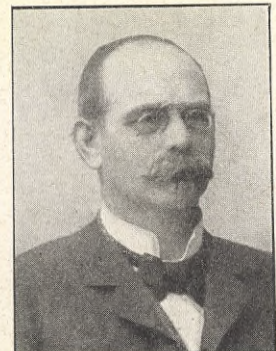
C. P. BAROWIAK.

Den 21 jan. fyllde handlanden i Uppsala Carl Peschel Barowiak 70 år. Född i Stettin, kom B. som balletmästare till Sverige 61; medstiftare af "Studenternas dansförening" (nu Philocoros); sedan 68 handlande. Sedan 98 ägare af Uppsala teater. Intresserad djurskyddsvän.

O. W. REHN.

Den 14 jan. fyllde marinintendenten Otto Wilhelm Rehn 50 år. Född i Karlskrona, stud.-ex. 74, e. o. kammarkrifvare vid flottans civilstat s. å., marinintendent af I:a gr. sedan 03.

K. L. HAGSTRÖM.

Lektorn i Linköping, fil. dr Karl Leonard Hagström, fyllde den 8 jan. 50 år. Född i Norrköping, fil. dr och doc. i fysik i Uppsala 91, lektor i fysik och matematik vid Linköpings högre allm. läroverk sedan 93. Fört. till ett flertal afhandlingar i fysik och meteorologi.

PORTRÄTTGALLERI

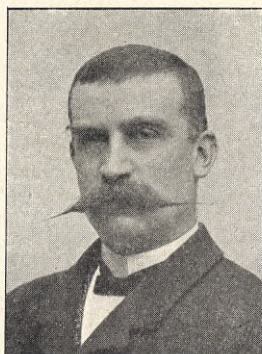
P. S. V. BJÖRKMAN. †

Den 16 jan. afled i Stockholm generalmajoren Per Samuel Vilhelm Björkman 79 och ett halft år gammal. Tillhörde allt sedan 48 Kalmar regemente, hvares öfverste och chef han blef 77. Generalmajor i armén 86. Tog 88 afsked från krigstjänsten.

A. MAGNUSSON. †

Den 20 jan. afled i hufvudstaden manufakturhandlanden Aug. Magnusson, född 37. Konditionerade i Västerås och Stockholm, där han 60 öppnade handel med klädningsvaror, hvilken numera är hela nordens förnämsta affär i branchen. Intresserad konstvän, var M. begrafvad utförelse af målningkonsten.

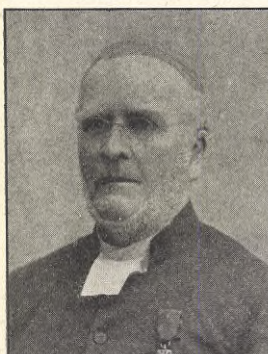
S. O. F. AMEEN. †

Den 16 jan. afled i Göteborg kaptenen vid Göta art.-reg., Sven Oscar Fredrik Ameen. F. 56, officer vid Göta art. 76, kapt. 93. Stor djurvän har A. i sitt testamente afsatt ett betydande belopp till djurskyddets fromma.

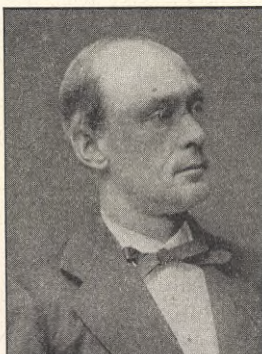
G. JULIN. †

En af deltagarne i den sorgligt ryktbara S. H. T.-festen i Stockholm har nu aflidit, den fjärde i ordningen. Fil. lic. Gunnar Julin afsonnade den 18 jan. Stud.-ex. 96 och sistl. dec. fil. lic. var en rikt utrustad vetenskapsman inom hi-storiens och statskunskapens område.

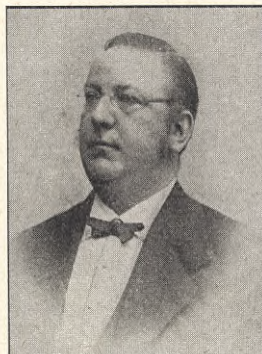
F. WALLIN. †

Den 8 jan. afled prosten o. kyrkoh. teol. dr. och fil. jubeld. m. Fredrik Wallin. F. i St. Malm (s.dml.) 24, stud. 43, fil. dr. 48, teol. kand. 51, prästv. 58. Rekt. i Karlstad 59—65, kyrkoh. i Viby sedan 64, kontr.-prost i Edsberg sedan 81. Teol. dr. 77 vid jub.-festen i Uppsala. Intr. kommunalman, var W. bl. a. landstingsman.

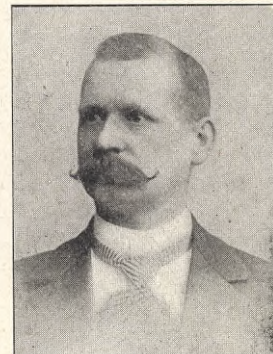
C. J. H. GERLE. †

Den 12 jan. afled i Stockholm f. d. departementschefen i fängvårdsstyrelsen Carl Johan Henrik Gerle 72 år gammal. Fil. dr. 57, ingick följande år i fängvårdsst. o. kommerskoll samt 59 i statskontoret. 73—97 dep.-chef i fängv.-st., den siste st.-led. m. denna titel. Led. af olika kommittéer. 80—94 stadsfullm.

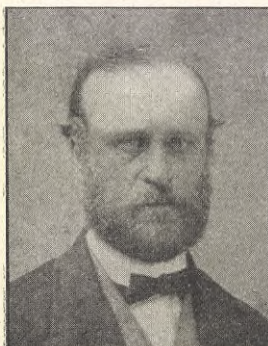
J. F. MEYER. †

Den 9 jan. afled i Helsingborg Johan Fredrik Meyer. Född 36, farm. stud. ex. 55, apot. ex. 62, erhöill 64 pers. priv. å apoteket i Öfver-Luleå samt innehade senast apoteket Lejonet i Helsingborg.

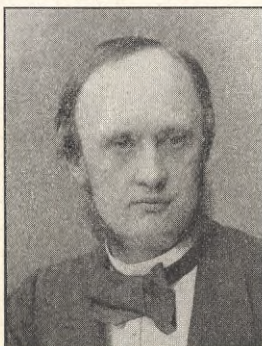
P. A. ASKLUND. †

Annandag jul afled i Stockholm disponenten vid C. G. Hallbergs guldsmedsaktiebolag Per August Asklund, 50 år gammal.

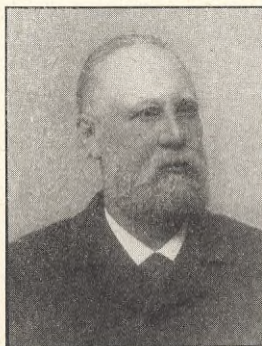
L. F. LANDBERG. †

Bruksägaren Lars Fredrik Landberg å Trehörningen i Karlskoga afled den 7 januari vid 75 års ålder.

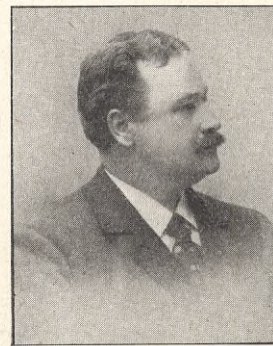
M. LEWIN. †

Den 12 januari afled grosshandlaren i Göteborg Meicher Lewin, vid 70 års ålder.

N. A. HÅKANSSON. †

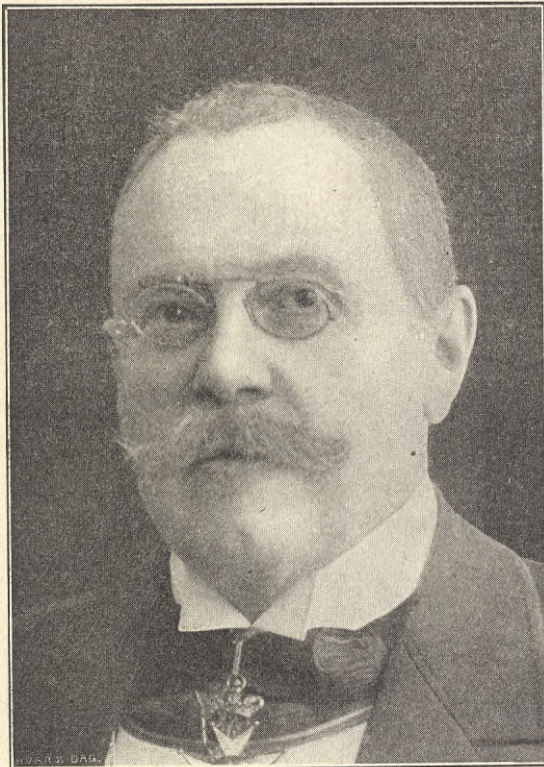
Nyårsaftonen afled i Gnesta f. d. praktiserande läk. i Sthlm med. lic. Nils August Håkansson, f. 45. Stud. 66, med. lic.-ex. 80, underläk. vid Stockholms stads och läns kurhus 80—82, därefter distriktsläkare i Östermalms östra distrikt. På sin tid en af Uppsala studentsångförningens mest kända medlemmar.

J. A. T. EVERLÖF. †

Grosshandlaren i Stockholm John Arthur Thorvald Ewerlöf afled den 10 jan. vid 50 års ålder.

NY CHEF FÖR KOMMERS- KOLLEGIUM.

C. H. T. A. LAGERHEIM.

Det med ganska mycken spänning motsedda chefsombytet i kommerskollegium har nu ägt rum. Generaldirektör A. R. Åkerman har erhållit begärddt afsked och till hans efterträdare har utnämmts förre utrikesministern Alfred Lagerheim.

Af gen.-dir. Å meddelade H. 8 D. i årg:s 15 häfte porträtt i sammanhang med hans afskedsansökan.

(Forts. fr. sid. 277).

Sömnens genie, annars honom särdeles huld, svek honom i förstone. Länsmannens berättelser om illbragden i näjden förjagade guden med vallmokransen. Edvins fantasi vardt allt mer uppjagad; de 500 kronorna i pulpeten väckte hans synnerliga farhågor. Han steg upp, kände efter, att pulpetklaffen var ordentligt låst, stack nyckeln under hufvudkudden, lade sig och somnade som det menlösa barn, han i verkligheten var.

* * *

Han sof ännu sin lugna, djupa sömn, då patronen tidigt följande morgon kom ned på kontoret och väckte honom med ett godlynt: "Upp sjuosofvare!" Han lade just sista handen vid sin toalett, då patronen i vredesmod slungade emot honom: "Befalde jag dig ej i går kväll att väl stänga alla lås, och här har du lämnat nyckeln i pulpeten. Det är följden af att gå i kärleksgriller, innan man är torr bakom örnen." Läxan blef dock hastigt afbruten af ett utrop af pa-

tronen själf och en häftig fråga: "Hvar har du gjort af mina pengar?"

Edvin stod stirrande och häpen! Nyckeln i låset! Och han hade själf lagt den under sin hufvudkudden kvällen förut. Pengarne borta! Och han hade sett dem om aftonen, när han läste pulpeten. "Hvar äro pengarne?" upprepade patronen, men Edvin kunde endast uttrycka sin häpnad, att de voro borta. Man sökte öfverallt, förgäfves. Ett ögonblick kastade patronen sina forskande blickar på Edvin, men vände sig om i det nästa med ett "bah!"; så kom det ett tvehäggset, frågande: "Männe inbrottstjufvarne?" — så ett afgjort: "Det måste vara de"; sist en befallning till Edvin: "Sätt för Rask på fläcken och hämta hit länsmannen".

Vid underrättelsen om stölden blef uppståndelsen i huset oerhörd. Det kvinnliga elementet såg sig utsatt för en hel mängd faror af obekant art, patronen gick af och an bister och orolig. Länsmannen hälsades vid sin ankomst som en räddningens ängel; han var ju brottslingars skräck och lagens väktare, samt ägde, efter egen utsago, särskilda anlag för detektivens förståndspröfvande yrke.

Han hade läst sin "Sherlock Holmes" från pärm till pärm. Han undersökte kontoret från tak till golf — lyckligtvis hade patron Gerell haft förståndet att lämna allt därinne i orubbadt skick — synade alla lås genom förstöringsglas, sökte efter spår i golfdammet och märken efter fingrar på pulpetklaffen, tittade i kakelugnen och i blomsterrabatterna utanför huset, med ett ord gjorde allt, hvad hans ideal kunnat göra, men visare än denne yttrade han ej en spådom, ej ett ord om resultatet af denna sin två timmars långa undersökning. Själfvaste patron började få respekt för sin vän kommissariens spaningstalang.

Sedan denne under en stunds vandring af och an med händerna på ryggen öfvervägt resultatet af sin undersökning, nedskref han detta gravitetiskt i sin anteckningsbok. Han delgaf det ej åt någon, men månader senare har jag läst det. Det lydde: "Tecken, spår och bevis vid materiell undersökning: inga".

Härefter bjöd han: "Nu till den personliga undersökningen. Kalla in husets samtliga innevägnare!"

"Kära bror", invände patronen, "icke ha pigorna kunnat —"

"Kalla in dem", afgjorde detektiven. "Ingen får undandraga sig".

"Men min hustru och Magnus och Livia, som bara äro 7 och 8 år —", framkastade den enwise herr Gerell.

"Antingen åtlydas mina order eller lämnar jag hela affären". Sherlock Holmes kunde ej hafva uttalat hotelsen mer diktatoriskt än länsman Aspman nu gjorde.

Husets samtliga medlemmar samlades på kontoret, frun en smula stött och mycket förvånad, fröken Lizzie ytterst förlägen — hon hade i förvirringen förlagt krustängen och hennes söta lockar voro nu rakare än en spik —; pigorna darrande i alla leder och anande något förskräckligt. Hvad Edvin angår, så var han ett rof för skiftande känslor: intresset för rannsakingen och häpnaden öfver Lizzies chevelure.

(Forts.)

I HVAR 8 DAGS den 25 dec. 1904 utlysta pristäflan för utmärkta svenska originalromaner, är det utfästa prisbeloppet

Kr. 6,000 (Sextusen).

Täflingstiden utgår den 15 aug. 1905. Alla våra skriftställare inbjudas att deltaga.